

31992R3577

1992.12.12.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 364/7

A TANÁCS 3577/92/EGK RENDELETE**(1992. december 7.)****a szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének a tagállamokon belüli tengeri fuvarozásra (tengeri kabotázs) történő alkalmazásáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 84. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság módosított javaslatára ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel 1992. június 12-én az Európai Parlament elfogadta állásfoglalását a tengeri kabotázs liberalizálásáról, valamint annak gazdasági és szociális következményeiről;

mivel a Szerződés 61. cikkével összhangban a tengeri közlekedési szolgáltatások nyújtásának szabadságát a fuvarozásra vonatkozó cím rendelkezései szabályozzák;

mivel a belső piac létrehozásához szükséges a tagállamokon belüli tengeri fuvarozási szolgáltatásokkal kapcsolatos korlátozások megszüntetése; mivel a belső piac olyan területen jön létre, ahol biztosított az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása;

mivel ennek érdekében a szolgáltatások szabad mozgását alkalmaznák a tengeri fuvarozási szolgáltatásokra a tagállamokon belül;

mivel e szolgáltatás szabad mozgásának kedvezményezettjei a közösségbeli hajótulajdonosok, akik a tagországok valamelyikében bejegyzett és lobogója alatt hajózó hajót üzemeltetnek, függetlenül attól, hogy rendelkezik-e a tagállam tengerparttal;

mivel e szabadság ki lesz terjesztve Euros-lajstromozású hajókra is, amint e rendszert elfogadták;

mivel a verseny torzításának megelőzésére a part menti kereskedelmi hajózási szolgáltatásokat végző közösségbeli hajótulajdonosoknak meg kell felelniük abban a tagállamban az összes, a kabotázsszolgáltatások nyújtásához szabott feltételnek, amelyben a hajójuk be van jegyezve; mivel azok a közösségbeli hajótulajdonosok, amelyek egy tagállamban bejegyzett hajót közlekedtetnek és nem rendelkeznek a kabotázs jogával az adott tagállamban, szintén kedvezményezettjei lehetnek ennek a rendeletnek egy átmeneti időszakban;

mivel e szolgáltatás szabad mozgásának megvalósítása fokozatosan, és nem szükségszerűen megegyező módon megy végbe az összes érintett szolgáltatás esetén, figyelembe véve az egyes speciális szolgáltatások természetét, valamint a Közösségen belüli, különböző fejlettségű gazdaságok által tett erőfeszítések mértékét;

mivel az érintett hajótulajdonosokra különféle jogokat és kötelezettségeket ruházó különböző közszolgáltatások bevezetése jogosnak tekinthető, hogy biztosított legyen a szigetek felé, felől és között a megfelelő rendszeres fuvarozási szolgáltatás, azzal a feltétellel, hogy ezek a szabályok nemzetiségi vagy lakóhely szerinti megkülönböztetés nélkül alkalmazandók;

mivel olyan rendelkezéseket fogadnak el, amelyek lehetővé teszik a tengeri kereskedelmi hajózásban érdekelt piacok súlyos zavarai vagy vészhelyzet esetén biztonsági intézkedések meghozatalát; mivel erre a célra megfelelő döntéshozatali eljárást dolgoznak ki;

mivel a belső piac megfelelő működésének biztosítása iránti igényre való tekintettel, valamint a tapasztalatok fényében az esetleges átalakulásokra, a Bizottság jelentést készít e rendelet végrehajtásáról, és amennyiben szükséges, további javaslatokat nyújt be,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) 1991. január 1-jétől a tengeri fuvarozási szolgáltatások (tengeri kabotázs) szabad mozgása érvényes azokra a közösségbeli hajótulajdonosokra, akik egy tagállamban jegyeztették be hajóikat és ezen tagállam lobogója alatt hajóznak, azzal a feltétellel, hogy ezek a hajók megfelelnek minden előírásnak, amely az adott tagállamban a tengeri kabotázs nyújtására vonatkozik, ideértve az Euros-lajstromozású hajókat is, miután a Tanács jóváhagyta ezt a lajstromot.

(2) eltérés esetén, az (1) bekezdés szerinti rendelkezések végrehajtása, amelyek előírják, hogy a hajók az adott időpontban feleljenek meg minden, a bejegyzés tagállamában hatályos, a kabotázs nyújtására vonatkozó feltételnek, 1996. december 31-ig átmenetileg felfüggeszthető.

2. cikk

E rendelet alkalmazásában:

1. „tengeri fuvarozási szolgáltatások egy tagállamon belül (tengeri kabotázs)”, olyan szolgáltatások, amelyeket rendszerint díjazás fejében végeznek, és különösen magukban foglalják:

⁽¹⁾ HL C 73., 1991.3.19., 27. o.⁽²⁾ HL C 295., 1990.11.26., 687. o., valamint az 1992. november 20-án adott vélemény (még nem jelent meg a Hivatalos Lapban).⁽³⁾ HL C 56., 1990.3.7., 70. o.

- a) kontinentális kabotázs: utasok vagy áruk tengeri fuvarozása a kontinensen található kikötők között, egyazon tagállam kontinensen lévő kikötői között, szigeteken történő kikötés nélkül;
- b) part menti kereskedelmi hajózási szolgáltatások: utasok vagy áruk tengeri fuvarozása egy tagállam bármely kikötője vagy a szóban forgó tagállam kontinentális talapzatán fekvő bármely létesítménye vagy építménye között;
- c) szigetközi kabotázs: utasok vagy áruk fuvarozása tengeren:
- egyazon tagállam partvonalán és egy vagy több szigeten fekvő kikötői,
 - egyazon tagállam egy vagy több szigeten fekvő kikötői között.
- Ceuta és Melilla szigeti kikötőnek tekintendő;

2. „közösségi hajótulajdonos”:

- a) egy tagállam állampolgárai, akik egy tagállamban letelepedtek, és akik e tagállamban az ott hatályos jogszabályokkal összhangban hajózási tevékenységet kezdtek és folytatnak;
- b) egy tagállam hatályos jogszabályaival összhangban alapított hajózási társaságok, amelyek üzleti tevékenysége, valamint a tényleges irányítása egy tagállamban van;
- vagy
- c) egy tagállam közösségen kívül letelepedett állampolgárai, vagy a közösségen kívül székhellyel rendelkező hajózási társaságok, amelyeket egy tagállam állampolgárai irányítanak, amennyiben a hajóik egy tagállamban lettek hajórajstromba véve és a tagállam lobogója alatt hajóznak az adott tagállam jogszabályaival összhangban;
3. „közszolgáltatási szerződés”: egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai és egy, a közösségbeli hajótulajdonos között abból a célból létrejött szerződés, hogy megfelelő közcélú fuvarozási szolgáltatást nyújtson.

A közszolgáltatási szerződés különösen a következőkre terjedhet ki:

- fuvarozási szolgáltatások, amelyek kielégítenek meghatározott, a folyamatosságra, a járatsűrűsége, a kapacitásra és a minőségre vonatkozó előírásokat,
 - kiegészítő fuvarozási szolgáltatások,
 - meghatározott díjú és adott feltételek melletti fuvarozási szolgáltatások, különösen bizonyos utaskör és bizonyos útvonalak tekintetében,
 - szolgáltatások hozzáigazítása tényleges igényekhez;
4. „közszolgáltatási kötelezettségek”: olyan kötelezettségek, amelyeket a közösségbeli hajótulajdonos, amennyiben a saját

kereskedelmi érdekeit tartaná szem előtt, nem vállalna, illetve azonos mértékben vagy azonos feltételek mellett nem vállalna;

5. „a belső fuvarozási piac súlyos zavara”: az adott piacra jellemző problémák megjelenése, amelyek

- valószínűleg súlyos és feltehetőleg hosszan tartó túlkínálathoz vezethetnek,
- tengeri kabotázstevékenységből erednek vagy az teszi őket súlyosabbá,
- jelentős fenyegetést jelentenek nagyszámú, közösségbeli hajótulajdonos pénzügyi stabilitására és megélhetésére,

feltéve hogy a rövid távú és a középtávú előrejelzések nem jeleznek semmilyen alapvető és tartós javulást a kérdéses piacon.

3. cikk

(1) A kontinentális kabotázsszolgáltatást nyújtó és vonalhajózásban részt vevő hajók számára a személyzettel kapcsolatos minden ügy annak az államnak a joghatósága alá tartozik, amelyben a hajót lajstromozták (amely lobogója alatt hajóznak), kivéve a 650 bruttó regisztertonna úrtartalomnál kisebb hajókat, amelyek esetében a fogadó ország feltételeit kell alkalmazni.

(2) Szigetközi kabotázsszolgáltatást nyújtó hajók esetén a személyzettel kapcsolatos minden ügy annak az országnak a joghatósága alá tartozik, amely területén a hajó a tengeri fuvarozási szolgáltatást végzi (fogadó ország).

(3) 1999. január 1-jétől kezdve azonban a 650 bruttó regisztertonna úrtartalomnál nagyobb, szigetközi kabotázsszolgáltatást nyújtó teherhajók esetén, amikor azok útja egy olyan utat követ vagy előz meg, amely egy más államba irányul vagy államból történik, a személyzettel kapcsolatos minden ügy annak az országnak a joghatósága alá tartozik, amelyben a hajót lajstromozták (amely lobogója alatt hajóznak).

(4) A Bizottság mélyreható elemzést készít a szigetközi kabotázs liberalizációjának gazdasági és szociális hatásairól, amelyről a jelentését legkésőbb 1997. január 1-jéig a Tanács elé terjeszti.

E jelentés alapján a Bizottság javaslatot terjeszt a Tanács elé, amely kiterjedhet a személyzettel kapcsolatos, a 2. és a 3. bekezdés szerinti állampolgársági előírások módosítására annak érdekében, hogy a Tanács megfelelő időben, de még 1999. január 1. előtt egy végleges rendszert alakíthasson ki.

4. cikk

(1) A tagállamok közszolgáltatási szerződéseket köthetnek a szigetekről vagy a szigetekre irányuló, valamint a szigetek közötti kabotázásban közlekedő hajótársaságokkal, vagy közszolgáltatási kötelezettségeket róhatnak ki a kabotázsszolgáltatás ellátásának feltételeként.

Amennyiben egy tagállam közszolgáltatási szerződést köt vagy közszolgáltatási kötelezettséget ró ki, akkor azt az összes közösségbeli hajótulajdonossal szemben a megkülönböztetés tilalmának elvét követve kell megtennie.

(2) Közszolgáltatási kötelezettségek elrendelésekor a tagállamok csak a kiszorgálandó kikötőkre, a rendszerességre, a folyamatosságra, a járatsűrűsége, a szolgáltatás ellátásának képességére, a felszámítandó díjakra és a hajók személyzettel való ellátására nézve írhatnak elő kötelezettségeket.

Amennyiben szükséges, minden közösségbeli hajótulajdonos részére ellentételezés jár a közszolgáltatási kötelezettségek teljesítéséért.

(3) A már megkötött közszolgáltatási szerződések hatályban maradhatnak a lejáratuk napjáig.

5. cikk

(1) A belső fuvarozási piacnak a kabotázszliberalizációból eredő súlyos zavara esetén a tagállamok kérhetik a Bizottságot biztonsági intézkedések elfogadására.

A Bizottság a tagállamtól beérkező kérelem kézhezvételétől számított 30 munkanapon belül a többi tagállammal történő konzultáció után szükség esetén határoz a bevezetendő biztonsági intézkedésekről. Ezek között az intézkedések között szerepelhet az érintett terület 12 hónapot meg nem haladó időtartamra történő kivétele e rendelet hatálya alól.

A Bizottság tájékoztatja a Tanácsot és a tagállamokat minden, a biztonsági intézkedésekkel kapcsolatos döntésről.

Amennyiben 30 munkanap elteltével Bizottság nem hoz döntést, az érintett tagállam jogosulttá válik a kért intézkedés alkalmazására mindaddig, amíg a Bizottság nem határoz.

Vészhelyzet esetén azonban a tagállamok egyoldalúan is meghozhatják a megfelelő előzetes intézkedéseket, amelyek legfeljebb 3 hónapig maradhatnak hatályban. Ilyen esetben a tagállamok azonnal tájékoztatják a Bizottságot az intézkedések elfogadásáról. A Bizottság hatályon kívül helyezheti az intézkedéseket, vagy módosításokkal vagy módosítások nélkül jóváhagyhatja azokat, mindaddig, amíg meg nem születik a második albekezdés szerinti végleges határozat.

(2) A Bizottság a tagállamokkal folytatott konzultációt követően saját kezdeményezésére is fogadhat el biztonsági intézkedéseket.

6. cikk

(1) Eltérés útján a következő, a Földközi-tengeren, Spanyolország, Portugália és Franciaország partjai mentén végzett tengeri fuvarozási szolgáltatások vonhatók ki e rendelet hatálya alól:

- körutazások 1995. január 1-jéig,
- stratégiai termékek fuvarozása (olaj, olajtermékek és ivóvíz) 1997. január 1-jéig,
- 650 bruttó űrtartalomnál kisebb hajók által nyújtott szolgáltatások 1998. január 1-jéig,
- menetrend szerinti utasfuvarozási és kompszolgáltatások 1999. január 1-jéig.

(2) Eltérés útján a szigetközi kabotázsszolgáltatások a Földközi-tengeren és a kereskedelmi hajózási szolgáltatások a Kanári-, Azori- és Madeira-szigetcsoporthoz, Ceután és Melillán, a francia szigeteken az Atlanti-óceán partja mentén, a francia tengerentúli területeken időszakosan kivonhatók e rendelet hatálya alól 1999. január 1-jéig.

(3) A társadalmi-gazdasági kohézió miatt a (2) bekezdés szerinti eltérés Görögországban a menetrend szerinti utasszállító szolgáltatást nyújtó hajók és a 650 bruttó űrtartalomnál kisebb, kompszolgáltatást nyújtó hajók esetében meghosszabbítható 2004. január 1-jéig.

7. cikk

Az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekre a Szerződés 62. cikke vonatkozik.

8. cikk

A Szerződésnek a letelepedési jogra és az e rendeletre vonatkozó rendelkezéseinek sérelme nélkül, egy tengeri fuvarozási szolgáltatásokat nyújtó személy átmenetileg azonos feltételek mellett folytathatja a tevékenységét a tagállamokban, mint amit az adott állam a saját állampolgáira nézve előír.

9. cikk

E rendelet végrehajtására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések elfogadása előtt a tagállamok konzultálnak a Bizottsággal. Bármilyen így elfogadott intézkedésről tájékoztatják a Bizottságot.

10. cikk

A Bizottság 1995. január 1. előtt, majd azt követően minden második évben jelentést nyújt be a Tanácsnak e rendelet végrehajtásáról, és amennyiben szükséges, megteszi a szükséges javaslatokat.

11. cikk

Ez a rendelet 1993. január 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1992. december 7-én.

a Tanács részéről

az elnök

J. MacGREGOR
